

Eikels en Teven

Eikels en Teven

Stefaan Renaat Benjamin

Zowel de verteller van het verhaal als de andere personages die in deze roman voorkomen hebben geen enkele verwijzing naar bestaande personen. Iedere gelijkenis berust op louter toeval.

eerder verschenen van dezelfde auteur bij Brave New Books:

Waar stenen bloeien, daar waar God vertoeft

ISBN: 9789402147049

Balanciatie en Hoefgetrappel

ISBN: 9789402147506

Schrijver: Stefaan Renaat Benjamin

Coverontwerp: © Fabienne Ceenaeme

ISBN: 9789402148527

© Stefaan Renaat Benjamin Declerck

Voorwoord

Ik ben gene en een van de zovele. Ik besta niet en toch ben ik echt. Luister naar mijn verhaal hoe het een ouder kan vergaan wanneer hij zelf dreigt te vergaan. Dit is mijn roman over mijn leven. Vergeef me dat ik niet overdrijf...

Romeo en Julia. Dit verhaal komt zoveel voor. Men vergeet dat dit verhaal tragisch afliep. Beiden stierven, beiden pleegden zelfmoord. Familiale bemoeienissen in een tragische romance. Te veel heb ik meegemaakt dat mensen die elkaar ooit graag zagen vervielen in lamentabel gedrag. Te veel heb ik Romeo's en Julia's zich zien metamorferen in eikels en teven. Vandaar dit boek. Ik hoop dat de titel je alvast aanstaat.

Wanneer je zelf het slachtoffer bent in een relatie, van een relatie, of na een relatie, en dit kan op allerlei manieren, dan is het misschien niet slecht om af en toe stil te staan bij wat er zich nu juist heeft voorgedaan. Mezelf kennende had ik vroeger de indruk dat ik net heel goed bezig was maar toch kreeg ik nooit erkenning of het gevoel van voldoening. Het leven was voor mij een sleur. Of ik toen een eikel was of niet, tja... Volgens sommigen wel en volgens sommigen niet. Uiteindelijk heb ik de evolutie doorgemaakt van eikel naar eik. Ik sta stevig in de wereld geplant en toren boven velen uit. Ik zie heel veel eikeltjes onder mij, of teefjes die dit niveau nooit zullen bereiken. Toch kijk ik niet op hen neer. Het heeft geen zin om je te ergeren aan mensen die de zon niet zien, mensen die het licht schuwen. En net zoals de eik eerst moeite moet doen om door het bladerdek van het bos te breken om de zon te kunnen laten schijnen op zijn bladeren denk ik dat een mens een

noodzakelijke groei moet doormaken om zich als mens te kunnen ontwikkelen.

Velen onder ons doen dit helaas niet. Bij sommigen lijkt het bijna een erekwestie om zich zo ver mogelijk van iedere vorm van moraliteit te houden en te blijven aanmodderen in hun oude gewoonten.

Vaderverstotingsyndroom, ik ken er alles van. Ik ben een verstoten vader. Ik ben geen vader meer. Technisch gezien loopt er nog ergens op deze wereld een kroost van mij rond maar het recht om mij hun vader te noemen werd me ontstolen door een slinkse groep mensen waarvoor ik plaatsvervangende schaamte voel. Ze noemen zich magistraten, ambtenaren en advocaten. Ze beschouwen zichzelf als de hogere klasse van de maatschappij. Maar wat ik meegemaakt heb heeft me doen inzien dat ik me als eenvoudige man zeker niet hoeft te schamen tegenover hen, de groten.

Van de politieagent die mijn verhoor afnam tot de rechter en de advocate van mijn ex had ik het vermoeden dat ze allemaal heel goed wisten welk spel er gespeeld werd. Toen zag ik dit echter nog niet volledig in. Ondertussen ben ik zoveel jaren later en nu besef ik dat ik misschien harder had kunnen terugvechten in de eerste momenten van een opgeklopte oorlog die ik nooit gewild heb. Ik wilde enkel scheiden, zij wilde mij doodvechten. Een bevochten vrijheid is alles wat me rest maar ik ben er diep dankbaar voor. Het heeft me vele offers gekost. Waaronder ook mijn kinderen.

Straks als de zon opkomt en een nieuwe dag aankondigt zal ik even aan mijn zoon en dochter denken terwijl ik geniet van een warme koffie en een dampende pijp. Het uitzicht van het bos waar ik op uitkijk geeft me rust. Maar iedere morgen, iedere avond denk ik aan hen die ik moest achterlaten omwille van hun eigen jeugd, hun eigen veiligheid, hun eigen rust.

Wie niet geïnteresseerd is in het vadersstotingsyndroom is dit meestal niet omdat het zo zwak klinkt. Mensen zijn beschuldigend. Je hebt het immers zelf gezocht, idioot! Dit klopt niet, dit is een onwaarheid. Er zijn ook moeders die het slachtoffer worden van wat men in het algemeen het *ouderverstotingsyndroom* noemt maar ik zal het hier wat meer over de vaders hebben. Ik roep in de leegte, wil gehoord worden. Niemand luistert. Gescheiden vaders met kinderen rest enkel de plicht om alimentatie op te hoesten. Als man bekijkt de maatschappij hen als een hoop sukkel. Als vader hebben ze geen rechten meer.

Ik ben niet verbitterd. Ik ben niet boos. Ik aanschouw de leugen van de gelijkheid tussen man en vrouw en vraag me af waarom er daàrvoor nooit iemand op straat komt. Echtscheidingsrecht in uitvoering is vaak een grove vorm van seksisme naar de man toe. Het is misschien niet politiek correct om dit te zeggen. Maar het is de waarheid. En de stem van de waarheid in mezelf zal ik nooit het zwijgen opleggen. Nooit.

Dit verhaal moet gehoord worden. Mensen als ik moeten gehoord worden. De wereld houdt zich al te lang doof...

Een korte inleiding.

Scheiden doet lijden zegt men. Kop op. Ben je zelf het slachtoffer van een eikel of een teef leer dan in te zien dat dit maar een periode is die je moet doorgaan. Hoe lang die periode ook duurt, er is altijd licht aan het eind van de tunnel. Bij mij duurde het een volle twee jaar eer ik lichamelijk gerecupereerd was van de slagen die ik ving tijdens de eerste wapenfeiten. Geloof het of niet, ik woog op een gegeven moment nog slechts achtenvijftig kilo. Afgevallen van de stress. Als ik je vertel dat ik ongeveer een meter tachtig groot ben dan kun je nagaan dat mijn BMI op dat moment niets meer met me wilde te maken hebben. Vier jaar geleden, twee jaar lichamelijk gerecupereerd. In mijn geest duurde het wat langer. Men zegt dat het brein supersnel is, wel, ik kan je zeggen dat het mijne de neiging had om te haperen. En dat gebeurde veel. Maar laat ik beginnen bij het begin.

Ik ga ervan uit dat wij hier in het vrije Westen vrije mensen zijn met het recht op vrijheid van meningsuiting en dus ook mogen kiezen met welke persoon we ons leven willen doorwandelen. Dit klinkt zo evident. Wie zou er daar toch iets op tegen kunnen hebben? Wel, de maatschappij zelf blijkbaar want de manieren die gehanteerd worden om het leven van een scheidende sukkel zo zuur mogelijk te maken zijn ein-de-loos. Men praat over respect en waarden en normen. Laat me je even uit de droom helpen: er zijn geen waarden en normen aanwezig in de functies die het systeem dienen. Misschien hebben degenen die zo'n functie uitoefenen wel moreel inzicht maar ik zie dat zo'n lui zich maar al te vaak verschuilen achter hun titel, functie en job. Ze doen uiteindelijk 'maar' hun job. Maar ze doen het toch. En

ze doen het bewust. Het spoor van bloed, tranen en lijden die ze daarmee trekken dwars door het bestaan van vele mensen wordt gemakshalve vergeten. De man wordt vergeten. Iedereen staat erop te kijken maar niemand laat zijn stem horen. De laatste jaren zijn er echter wat tekenen van hoop. Hier en daar heeft er een slachtoffer het lef om zijn mond open te doen en krijgt hij zowaar vijf regeltjes in de krant of anderhalve seconde zendtijd toebedeeld. Het is belachelijk.

Maar laat ik positief proberen te beginnen. Voor mensen die betrokken zijn bij een echtscheiding is het moeilijk om neutraal te blijven. Zeker als je een derde bent. Iedere mens is geneigd om net iets meer te voelen, handelen of denken in het voordeel van die vriend of vriendin en niet in het belang van die voormalige partner. Mensen kijken naar wat ze kunnen behouden. Vergeet niet dat er velen zijn die niet weten wat leven in waarheid betekent. Wat er van belang is als je mijn verhaal leest is dat je probeert om eerlijk te zijn met jezelf. Dit is werkelijk een must. Wie zichzelf voorliegt en sommige feiten verdraait om ze maar te laten passen in zijn verhaal is niet klaar om verder te gaan met zichzelf. Ik heb een hekel aan leugenaars. Veel mensen zijn beroepsleugenaars als het op zichzelf aankomt. Iedereen heeft goede kanten én minder goede kanten. Ook wat je vroegere relatie betreft of hoe jij en je voormalige partner elkaar ook behandelden, ik geloof niet dat er iemand volledig zonder blaam is. Een relatie die verloopt in stress en competitie zal altijd te maken krijgen met actie en reactie. Misschien ben jij die witte raaf die *nooit* iets fout heeft gedaan maar daar lach ik mee. Ik heb in die lange tocht moeten inzien wat mijn fouten waren en hoe het zover heeft kunnen komen. Ik adviseer je om hetzelfde te doen. Anders houd je jezelf voor de

gek. Zorg er tenminste voor dat je jezelf in de spiegel kan kijken op het einde van de dag en zeker op het einde van je leven.

Mijn ex was geen slechte vrouw. Toen ik ze leerde kennen nog niet, tenminste. Aan de andere kant was ze ook niet bijzonder goed. Ze heeft zich ontwikkeld tot een andere vrouw eenmaal we samen waren. En ik ontwikkelde op mijn manier. Ga eens te rade in jouw herinneringen en leer onder ogen zien dat er een tijd geweest is waar er wel sprake was van liefde en saamhorigheid. Vlinders in de buik en de eerste keer dat je haar naakt zag. Die herinneringen zijn feiten en zal je later nodig hebben als je bewijsvoering wilt hanteren om aan te tonen dat wat je meegemaakt hebt geen droom is. Want de eerlijkheid waar ik zo op hamer is nodig om jezelf een eerlijk proces te gunnen. Ik weet heel goed dat je het jezelf kwalijk neemt dat het zover gekomen is. Misschien verwijt je jezelf dat je ooit getrouwd bent of met haar een relatie begon. Misschien heb je nu spijt dat er kinderen van kwamen. Mogelijks mis je haar nog en vind je het een ondragelijke gedachte dat de persoon met wie je zoveel deelde jou nu haat. Maar zie in dat haat en liefde dicht bij elkaar liggen. Daarom net moet je de herinnering van de vervlogen liefde niet laten wegglijpen. Het is beter een herinnering te hebben aan liefde dan die te laten omslaan in haat. Ik denk niet dat alles tijdens het huwelijk of de relatie slecht was. Anders was je er nog geen dag bijgebleven.

Het mannelijk aspect zal ik hier vooral uitlichten, maar ook vrouwen zal ik aan bod laten komen. Als was het maar omdat ik ervan overtuigd ben dat de vrouw een boeiend wezen is. Ze zijn in staat om ons mannen te kneden als was, ons te bespelen als een marionet en om ons het hoofd te doen verliezen. Leer inzien

wat jouw rol was in de tragikomedie waarvan je nu aan het recupereren bent of misschien helaas nog ten volle inzit. Leer jouw rol inzien anders zal je het misschien nog eens meemaken. Ik hoop van niet.

Als positieve noot kan ik als laatste melden dat ik nu wel een hele mooie liefde gevonden heb, een vrouw die bij me past en die me de mooiste dagen van mijn leven geeft. Ja, ik ben de 'idiot' die opnieuw getrouwd is maar ik weigerde me neer te leggen bij dat ene mislukte huwelijk. Als je iets werkelijk wilt dan zal je proberen tot het lukt. Een mens moet eerst zijn ongeluk lossen eer hij het geluk kan vinden.

Voor de eventuele dames die dit lezen, weet dat jullie mijn volle respect genieten en dat ik jullie op handen draag. Het zal misschien een geruststelling zijn dat ik na alles in staat ben om vrouwen te waarderen. Nog meer dan dat, ik ben het vrouwelijk wezen nu pas ten volle beginnen appreciëren. Want vrouwen zijn wonderlijk, misschien af en toe ook knap lastig, maar desondanks uitermate fascinerend. Mannen en vrouwen vullen elkaar aan. Daarom zie ik mannen en vrouwen niet zozeer als gelijk aan elkaar maar als *gelijkwaardig* aan elkaar. Op sommige vlakken *kan* je mannen en vrouwen niet met elkaar vergelijken. Op sommige vlakken moet je dat net wel doen. En er zijn ook een paar vlakken waar ik dit in het midden laat. Jij als lezer maakt nog altijd jouw eigen conclusies. Ik dring je niets op.

Eerlijkheid.

Waarom hecht ik nu zoveel belang aan eerlijkheid? Misschien nog het meest van al omdat wie niet eerlijk is met zichzelf het onmogelijk kan zijn naar een ander toe. Ik ben christen en dit is waar ik voor sta. Misschien ben jij ongelovig of dien je een ander geloof, dat is mij eender. Maar hoe je ook in het leven staat ben je denk ik pas maar echt volwassen én een heer of een dame wanneer je het tenminste kunt opbrengen om eerlijk te zijn tegenover jezelf. En dat vergt wat moeite. Vergeet niet dat wij allemaal rondlopen in een maatschappij die hoogst oneerlijk is in de verdeling van rijkdom, macht en levenskwaliteit. Dat hoeft je niet te verbitteren. De wereld kan niet veranderd worden zolang de machthebbers er geen interesse in hebben. En zeg nu zelf, zou jij als machthebbende geneigd zijn om jouw macht af te geven aan een ander? Natuurlijk niet. Laat dus de wereld zijn wat ze is, ik zie nog geen grote veranderingen gebeuren tijdens mijn leven, laat staan in de komende honderd jaar.

Eerlijkheid is niet meer dan de waarheid onder ogen durven zien en ze te aanvaarden, zelfs al is dit niet altijd in je voordeel. Soms ben je in je recht, soms niet. Het is altijd zo jammer wanneer ik mensen hoor vertellen over zaken die ze hebben meegemaakt vanuit een positie alsof zij 'werkelijk niets mis hebben gedaan'. Dat kan niet, dat klopt niet. Slachtoffers van een echtscheiding, vechtscheiding of verstoting als ouder moeten durven onder ogen zien dat ze wél fouten gemaakt hebben. Al was het maar dat je in de eerste plaats ooit met die persoon samen was. Wanneer je alles wat uit dat feit is voortgevloeid op een rij zet en kijkt naar het begin mag dat stukje geschiedenis niet ontbreken.

Bekijk het zo. Op school werd ons aangeleerd dat tijdens de Tweede Wereldoorlog de Duitsers 'de slechten' waren en de geallieerden 'de goeden'. Dit klopt natuurlijk niet. Veel Duitsers werden door het regime gedwongen om mee te doen. Je kunt de geschiedenis maar doorgronden met een portie eerlijkheid, anders bekijk je propaganda. De geschiedenis van de winnaars is altijd populairder dan die van de verliezers.

Velen beschouwen mij als verstoten vader als een verliezer. Dus lijkt het vanzelfsprekend dat de geschiedenis van een vrouw die glorieus uit een vechtscheiding komt voor veel mensen aantrekkelijker dan dat van een man die gebroken achterblijft. Vergeet het maar. Als je wilt hebben dat mensen jouw verhaal serieus nemen neem dan jezelf in de eerste plaats serieus en lieg jezelf niets voor. Ik zal de volgende hoofdstukken opbouwen in stappen. Er zullen er tussenzitten die je ongetwijfeld nogal saai vindt of waarin je jezelf niet herkent. Toch is de opbouw logisch om tot een geheel te komen waarvan je de logica wél zult inzien. Wees dapper, zou ik zeggen. Want ik vermoed dat er veel herinneringen naar boven zullen komen, waaronder pijnlijke.

De schatten van het verleden.

Ik heb beloofd dat ik een algemeen beeld zou proberen te schetsen over het onderwerp. Daarom zal ik me niet enkel beperken tot mijn eigen ervaringen maar het proberen uit te lichten vanuit zowel de positie van de man als die van de vrouw. Het zou oneerlijk zijn om dit niet te doen.

Het prille begin van een relatie is een gevaarlijk iets. Voor wie het zelf al meegemaakt heeft om dodelijk verliefd te worden op iemand weet dat op zo'n moment de geest tijdelijk het pand verlaat. Je kunt letterlijk je verstand verliezen in het verliefde stadium. De wereld mag je toeschreeuwen dat je op het punt staat om een kapitale fout te begaan maar luisteren is er voor jou niet bij. Het verstand is tijdelijk uitgeschakeld en zal misschien over een paar weken of maand aan een kruistocht beginnen om jouw ziel terug te veroveren. Dit al dan niet met succes. Het is een feit dat wanneer je verliefd wordt je geneigd bent om alle positieve punten van het doelwit uit te vergroten en de negatieve te minimaliseren. Daardoor net is verliefdheid ook zo mooi. Omdat je iemand een eerlijke kans geeft om jouw hart te veroveren. Maar tegenover jezelf is het absoluut niet eerlijk. Zelfs al heb je gelijksoortige relaties achter de rug met partners die misschien niet voor honderd procent identiek zijn maar toch in de buurt komen, dan nog zal je voor jezelf besluiten dat het deze keer 'anders' is. Maar wat is er nu precies anders?

Wij mensen mogen er van uitgaan dat een gezond persoon van hetzelfde geslacht met dezelfde onderdelen is uitgerust als alle andere personen van hetzelfde geslacht. Toegegeven, er kunnen wat verschillen opduiken in lengte, dikte en uitzicht, maar een

vrouw blijft een vrouw en een man blijft een man. Lichamelijke is één van de meest overschatte veranderlijkheden van dit tijdperk. Ik noem het veranderlijkheden omdat wij diep vanbinnen wel weten dat de vrouw van onze dromen er binnen twintig jaar niet meer identiek zal uitzien als nu. Wie dus begint te verkeren met iemand omwille van het uitzicht zet een boobytrap voor zichzelf. Vroeg of laat zal je geconfronteerd worden met het feit dat iets hier of daar wat begint te hangen of door te zakken. Een vetrolletje steekt de kop op, rimpeltjes verschijnen en die mooie gekleurde manen zullen vroeg of laat ook wel grijs worden of uitvallen. Het is een kwestie van tijd eer haar mooie gebit aan diggelen ligt en haar tanden 's nachts op het nachtkastje staan te pruttelen in een glas met een chloortabletje. Ik zou nooit ofte nimmer beweren dat ik in mijn leven nooit gevallen ben omwille van het uiterlijk van een vrouw, maar het was zeker nooit enkel om die reden dat ik besloot om de vesting van haar hart te gaan bestormen.

Verder kijkend op de onderdelen denk ik dat de geest, het verstand een doorslaggevende factor is, samen met het karakter én haar achtergrond. De achtergrond van je partner is zo belangrijk. Komen jullie ongeveer uit hetzelfde milieu en hebben jullie een soortgelijke achtergrond dan valt er doorgaans veel minder puin te ruimen na een ruzie. Dezelfde normen en waarden hanteren is een pijler die wederom te vaak over het hoofd wordt gezien. Maar als er kinderen van komen dan rijzen verschillen in normen en waarden al gauw naar de oppervlakte. Ik ga ervan uit dat het niet hoort om te lachen met mensen die vallen en zich bezeren. Blijkbaar hanteert daarin absoluut niet iedereen mijn norm. Maar wat leer je jouw kinderen dan aan?

Gevoelsmatig is het ook goed om te weten wat je wilt. De verliefdheid zal vroeg of laat wegebben, bij de meesten onder ons althans, en wat dan rest zijn de werkelijke gevoelens van jou en je partner. Dat wil zeggen dat de mate waarin jullie knuffeldieren en affectiebeesten zijn heel belangrijk is. Als dit niet op elkaar is afgestemd dan zal er zich wel altijd iemand tekortgedaan voelen. Het seksuele vlak is ook nog zoiets. De ene heeft zin, de andere meer of minder zin of misschien helemaal geen zin erin. Maar daar sta je dan met een libido dat de toren van Pisa evenaart. Als je afgewezen wordt in het bed dan voel jij je ook als de toren van Pisa. Iedereen vindt het best koddig maar niemand wil erop klimmen. Ik geef deze redenen hier nu aan omdat deze redenen heel erg belangrijk zijn. Vaak heb ik gezien dat mensen zich verliezen in verliefdheid om dan enkele maanden later totaal ontgoocheld te zijn dat het mis liep of verder te doen met de relatie maar dan gedesillusioneerd. Zorg ervoor dat je heel goed beseft dat het niet is omdat je nu uit een dal kruipt dat de werkelijke liefde de planeet Aarde heeft verlaten. Ook dat is een fout die veel mensen maken. En de laatste fout die veel mensen maken is dat ze zich opstellen op een manier die zo assertief is dat ze aan het boertige grenst en iedere mogelijkheid tot een mooie, duurzame relatie de kop indrukt.

Daarom zullen we beginnen bij het begin, en dat is een karakterschets geven van mogelijke partners. Deze schets zal zeker niet volledig zijn maar het is een nederige poging om alvast wat inzicht te geven in *sommige* typen van mensen.

Classificatie van het doelwit.

Er zijn zoveel typen van mensen dat het onmogelijk is om iedereen aan bod te laten komen. Vooreerst valt er denk ik een onderscheid te maken in hoe iemand aankijkt tegen een relatie. Verliefd of niet.

Satelliet.

Deze soort komt zo af en toe langszweven, vrij en blij. En ze zijn van plan om dit te blijven. Deze mensen zijn niet slecht van inborst maar weet wanneer je hen als partner kiest dat jij in hun leven niet meer zal zijn dan een satelliet. Het zal jij zijn die rond hen draait en niet omgekeerd. Hun interesse in jou als persoon is er wel maar vaak zijn ze gewoon met iets anders bezig. Dat kan resulteren in het feit dat ze soms heel harde uitspraken kunnen hanteren. Want zij zien geen kwaad in het feit dat ze onafhankelijk willen blijven. De denkfout hierin is natuurlijk dat ze het wél heel normaal vinden dat jij van hen afhankelijk bent. Het is een oneerlijke situatie. Besluit je samen te zijn met iemand die weigert om ook maar iets van zijn of haar vrijheid op te geven voor jou dan wil dit zeggen dat ze het best wel leuk vinden dat ze een relatie hebben maar het ook weer niet zo heel belangrijk vinden. Wie werkelijk wil investeren in een relatie weet dat het niet meer dan eerlijk is dat beide partijen een stuk van hun vrijheid opgeven. Waar heb je anders een relatie voor?

Strateeg.

Strategen zijn miserabel op het vlak van gevoelens want ze zien gevoelens niet als iets onvoorwaardelijks. Met andere woorden, voor wat hoort wat. Heel vaak zijn ze bijzonder goed in het

zetten van hun pionnen op het bord om vervolgens volkomen onverwachts toe te slaan. Ik heb veel strategen gezien die op briljante wijze hun tegenspeler, dat is dan de partner, in alle hoeken van het schaakbord dwingen en erin slagen om vrijwel altijd hun zin te krijgen. In het openbaar zullen zo'n mensen zich ook vaak als slachtoffer profileren. Vergis je je niet. Zij zien een relatie als iets half verstandelijks. En dat moet ook. Want alleen strategen durven het aan om op dergelijke manier te spelen met andermans gevoelens. Het gaat hen niet zozeer over gelijk hebben maar wel over gelijk krijgen of afdwingen. Zo'n mensen zijn bijzonder veeleisend in de omgang en wie met hen in zee gaat weet doorgaans wel waar hij begint maar niet waar hij eindigt.

Competitiemonsters.

Ze komen in beide geslachten voor en zijn enorm vermoeiend. Hun liefde is oprecht, hun affectie ook. Maar er is die constante drang om ofwel de meerdere te zijn of om hun dominantie te laten gelden. Of dit zich nu afspeelt op het vlak van het onkruid wieden in de tuin, het wassen van de wagen of de goedmaakseks na een ruzie, ze willen altijd in alles de beste zijn. Leven in een constante sfeer van competitie is iets wat zeker niet aan iedereen gegeven is. Er zijn koppels die zich wel in zo'n relatie vinden en er zich in amuseren maar zo heel erg vaak komen ze niet voor. Wie competitief ingesteld is, je raadt het al, zal zijn tegenstander willen overwinnen en er dus ook vaak geen rekening mee houden. Vermoeiend.

Schoenzoolkauwgom.

Het spijt me, maar ik kan er werkelijk geen term voor vinden die accurater is dan die. Zo'n mensen plakken zich vast aan hun partner op een manier waar de gemiddelde koala bewonderend op staat te kijken. Ze volgen je overal. *Overal*. Zelfs al zit je op het toilet dan spreken ze je toe vanachter de deur. Ieder programma kijken ze mee, ieder boek dat je leest willen ze ook lezen. Vergeet maar dat je nog af en toe met je vrienden op stap zal kunnen gaan. Jawel, dat kan, als zij ook met je mee op pad mag. Wie met zo iemand in zee gaat weet dat hij een constante lijfwacht meetorst die dan ook constant de aandacht voor zich zal opeisen. Maar het kan erger.

Aandachtsgeilen.

Deze menselijke ondersoort is te categoriseren als degenen die niet weten wanneer ze moeten zwijgen. Ze kunnen het niet en zullen het nooit kunnen. Deze menselijke ondersoort vindt zichzelf héél belangrijk en is dan ook van mening dat zowat de helft van de wereldbevolking dit ook vindt. Helaas, ik spreek uit ondervinding, hebben ze meestal vrijwel niets te vertellen. Dus het resulteert in oeverloze oppervlakkige gesprekken waarin zij dan het hoogste woord voeren. De onbeleefdheid is zo groot dat als ze zich in een gesprek mengen ze dat gesprek ook botweg afkappen om over zichzelf te beginnen of over een onderwerp dat hen interesseert. De rest moet maar volgen. Houd er rekening mee dat ze er zelfs in slagen om in de bioscoop je film te vergallen door er constant door zitten te zwetsen. Want zij vinden zichzelf op dat moment belangrijker dan de film. Toch zijn ze niet allemaal slecht van inborst. Het kan nog erger.

Narcisten.

Men denkt vaak dat een narcist iemand is die zichzelf heel mooi of belangrijk vindt maar dit klopt niet helemaal. Narcisten leven uitsluitend in hun eigen wereld en zijn mensen die andere mensen schaamteloos zullen inzetten voor hun eigen doeleinden. Begin je te verkeren met zo'n persoon houd je dan maar klaar voor het volgende. Een narcist zal jou maar verdragen zolang hij of zij je kan benutten. Daarom haten ze ook mensen met een vrije mening of mensen die zich niet opzij laten duwen. Hun eigenliefde is zo groot dat ze zelden in staat zijn om een ander werkelijk graag te zien. Ze zijn bijzonder manipulatief en slagen erin om hun partner, doorgaans na een tijdje, totaal te doen uitdoven. Zo'n mensen zijn niet werkelijk geïnteresseerd in een partner, ze zijn geïnteresseerd in zichzelf als jouw partner. Pas op want op hun beurt zijn het niet alleen briljante strategen maar mogelijks ook jouw ondergang want ga je ooit van hen weg dan is het vooral deze soort die er alles aan zal doen om je kapot te krijgen. Want jij hebt hen verlaten. Hoe durf je. Jij idioot! Veel vrouwen maar ook mannen die de andere partner verstoten als ouder zijn narcisten. Wees dus blij dat je er van af bent als dit het geval is. Ze zullen vaak niet stoppen totdat ze je de grond in krijgen. Later hierover meer.

Sullen en seuten.

Voor de Nederlandse lezers zou ik het woord 'seut' omschrijven als een trutje. Een braaf, tenger wezentje dat al blij is dat het ergens met jou naartoe mag. Sullen en seuten kunnen aantrekkelijk zijn als partner want je weet dat je sowieso de leider zal zijn. Maar het is ook leuk als iemand ook eens het initiatief neemt in iets en zich niet laat wegdrücken. Vaak lopen